

uzasadniającego odrzucenie pozwu ze wskazaniem jako właściwej drogi postępowania administracyjnego. Zdaniem skarżącego takie postępowanie radcy prawnego jest niewłaściwe i stanowi naruszenie zasad etyki zawodowej z uwagi na treść zawartej w dniu (...)r umowy dotyczącej wsparcia finansowego Stowarzyszenia, który stanowił, iż w przypadku zaistnienia sporów będą one rozstrzygane przez sąd powszechny. Nadto w skardze postawiono radcy prawnemu zarzut, że w odpowiedzi na pozew wskazał jako dowód w postępowaniu cywilnym, iż w innej sprawie toczy się postępowanie karne o nierzetelne przedstawienie oferty, co zdaniem Stowarzyszenia, jest nie zgodne z prawdą, gdyż postępowanie karne zostało umorzone. Według Stowarzyszenia takie postępowanie radcy prawnego jest nieetyczne a nadto radca prawny manipuluje dowodami i faktami, co nie odpowiada stanowi faktycznemu sprawy.

Odnosząc się do zarzutów w piśmie z dnia 19.08.2014r wskazał na ich bezzasadność wyjaśniając podjęte jako pełnomocnik procesowy działania zgodne z procedurą i swoją wiedzą. Podkreślił, iż jego postępowanie będzie przedmiotem oceny dokonywanej przez skład sędziowski rozpoznający spór. Radca prawny szczegółowo odniósł się do zgłoszonych zarzutów nie uznając ich zasadności podkreślając, iż wskazane przez Stowarzyszenie okoliczności nie świadczą o jakimkolwiek naruszeniu zasad wykonywania zawodu, ślubowania radcowskiego jak również zasad etyki zawodowej.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie, po przeprowadzeniu czynności sprawdzających, odmówił wszczęcia wobec radcy prawnego (...) dochodzenia odnośnie zarzutów opartych na podstawie art.64 ust.1 pkt.2 w zw. z art.3 ust.2 ustawy z dnia 6.07.1982r o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2014r poz.637 ze zm) oraz w zw. z art.6 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego dnia 28.12.2010r z uwagi na fakt, iż przewinienia dyscyplinarnego nie popełniono, tj.na podstawie art.17§1 pkt 1 kpk.

Rozpoznając odwołanie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Lublinie zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przeanalizował zebrany w sprawie materiał dowodowy. Oceniając materiał dowodowy zgromadzony w dochodzeniu przeprowadzonym przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego w zakresie postawionego radcy prawnemu zarzutu Okręgowy Sąd Dyscyplinarny podzielił ustalenia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego uznając, iż zachowanie radcy prawnego (...) nie wypełniło dyspozycji art.64 ust. 1 pkt.2 w zw. z art. 3 ust.2 cyt.ustawy o radcach prawnych w zw. z art.6 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Sąd nie dopatrył się okoliczności, które mogłyby stanowić podstawę do uznania zachowania radcy prawnego za przewinienie dyscyplinarne. W tym miejscu Okręgowy Sąd Dyscyplinarny pragnie zauważyć, że postępowanie dyscyplinarne ma na celu eliminowanie negatywnych, sprzecznych z ustawą o radcach prawnych i zasadami Kodeksu Etyki Radcy Prawnego zachowań przedstawiciela tegoż zawodu. W żadnym wypadku postępowanie dyscyplinarne i ewentualne orzeczenie kary dyscyplinarnej nie może być traktowane jako element osobistego jak również negatywnego stosunku skarżącego do radcy prawnego wykonującego czynności zawodowe zgodne z przepisami postępowania procesowego. Ponadto należy się odnieść do sformułowanego w odwołaniu w stosunku do zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego zarzutu braku profesjonalizmu czy wręcz obrony korporacyjnej rzutującej na wynik i ocenę czynności sprawdzających wykonanych przez ten organ samorządu zawodowego. OSD nie doszukał się jakichkolwiek okoliczności, które mogłyby świadczyć o przekroczeniu przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego uprawnień czy też dopuszczenia się pomówień i naruszenia dóbr osobistych reprezentanta Stowarzyszenia.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał w pełni argumentację prawną przedstawioną przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia a dotyczącą poszczególnych

zarzutów sformułowanych przez Stowarzyszenie bowiem argumentacja ta oparta jest o obowiązujące przepisy prawa jak również aktualne orzecznictwo sądowe.

W niniejszej sprawie okoliczności wskazane przez skarżącego oraz ujawnione w toku czynności wyjaśniających prowadzonych przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego jak również ustalenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie nie dają podstaw do uznania, iż zachowanie radcy prawnego (...) stanowiło przewinienie dyscyplinarne.

Mając na uwadze powyższe Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Lublinie orzekł jak w sentencji.

Postanowienie jest prawomocne.

Przewodniczący:

Członkowie:

.....

.....

.....

Krzysztof Pachol

Teresa Silmanowicz

Zofia Filipek-Kraczek